

ikke blevet Tilfældet. I det hele taget maa jeg beklage, at de kommunale Skatter skal behandles uden en vis Forbindelse med Statsskattelovene, idet der paa mange Omraader er en Slags Forbindelse mellem dem, og det vilde være heldigt, om der var en vis Ensartethed i disse Forslag. Det er nu udelukket, fordi de slet ikke er knyttet til hinanden. Derfor var der god Grund til den Forespørgsel, der blev rettet til den højtærede Minister i Gaar, om det ikke var Mening, at vi skulde have en kommunal Grundskat forelagt her, saaledes at der blev givet Anledning til en langt højere Beskatning af Grundværdierne, navnlig i Købstæderne, end den, vi har i Øjeblikket. Vi fik det Svar fra den højtærede Indenrigsminister, at et saadant Forslag vil snarest blive forelagt, og jeg skal derfor ikke komme stærkt ind paa det Spørgsmaal nu. Kun vil jeg haabe, at et saadant Forslag ikke blot maa blive forelagt snart, men at det ogsaa snart maa blive vedtaget, thi efter min Formening er det i alt Fald for Købstadkommunerne en af de Udveje, man maa have for at komme bort fra den nuværende overordentlig stærke personlige Beskatning af de personlige Indkomster, med Hensyn til hvilke man i enkelte Købstæder vel nok er naaet til, hvad der kan bæres. Og af de nye Skatteklender, man maa se sig om efter, mener jeg, at en forhøjet Skat paa Grundværdi absolut bør støttes, og jeg haaber, at en saadan maa blive gennemført.

En anden Skat, som man ogsaa fra Skattekommissionens Side bragte i Forslag, var en kommunal Formueskat. Den har man ikke hørt noget om fra den højtærede Indenrigsministers Side, og det er muligt, at man heller ikke faar noget at høre om den i Dag — ja, nu kommer jo ganske vist en af Ministrene —, men jeg ved ikke, om vi kan vente et Svar paa, om der af de Overvejelser, som vil komme angaaende de nye Skatteforhold, vil blive givet Kommunerne Adgang til at gennemføre en kommunal Formuebeskatning.

Det er ikke heldigt, at dette Spørgsmaal til sin Tid skal drøftes for sig, medens man nu i Statsskatteudvalget drøfter Formueskatten, idet det er muligt, at dette Forslag vilde, hvis man vilde give Kommunerne Adgang til at opkræve Formueskat, øve nogen Indflydelse paa Skatteudvalgets Beslutninger angaaende Størrelsen af den Statsskat paa Formue, der skulde opkræves. Dette er man, som sagt, afskaaret fra, ved at man faar det stykkevis, stumpevis, der er ikke System skabt i

det hele: Til hvilken Side hver anden Gang! Noget samlet Hele har man ikke, som man fra Skattekommissionen havde ønsket. Det er, som sagt, brudstykkevis, uden Sammenhæng. Derfor vil det heller aldrig kunne lykkes at faa en rationel Ordning, som i saa høj Grad tiltrænges. Og det er jo ikke saadan, at Regeringerne, saavel denne som den tidligere, har været uvidende om, hvad de Centralorganisationer, som Kommunerne har dannet, har ønsket. Navnlig for Købstædernes Vedkommende har man Gang paa Gang henstillet til Regeringerne at tage Hensyn til de Forslag, som er fremsat fra den kommunale Skattekommissions Side. Paa Købstadforeningens Delegeretmøde sidste Sommer blev der saaledes vedtaget forskellige Resolutioner, hvori man rettede en indtrængende Opfordring til Regeringen om snarest at fremsætte Forslag om kommunal Grundskat og om Værdistigningsskat paa Jord, som Kommunerne maatte opkræve, endvidere snarest muligt at faa gennemført kommunal Formueskat; det er noget, som Købstadforeningen baade i Repræsentantskabet og paa Delegeretmøder har holdt friskt gennem Aarene. Det er derfor forbausende, at man ikke fra Regeringen har taget Hensyn til det her, men er blevet ved at dække sig under disse midlertidige Foranstaltninger. Saa længe Krigssituationen varede, kunde det være forstaaeligt, at man ikke godt kunde gaa i Gang med en mere gennemgribende Reformering af Skattevæsenet til Staten eller det kommunale Skattevæsen, og at man maatte hjælpe sig med midlertidige Foranstaltninger; men det forekommer mig, at man nu maatte være naaet saa vidt frem, at man kunde være kommet med saadan en gennemgribende Revision af den kommunale Skatteordning i Forbindelse med en Ordning af Statens og Kommunernes Tilskud til de sociale Foranstaltninger. Men det er der altsaa ikke Udsigt til foreløbig; vi maa fremdeles nøjes med disse foreløbige Foranstaltninger. Og naar man ser paa Udviklingen i Retning af stigende Skatter siden 1910, da den kommunale Skattekommission afgav sin Betænkning, maa man sige, at var det paakrævet i 1910 at faa en Forandring af dette Forhold, saa er det i højeste Grad paakrævet nu, at man snarest faar en Omordning af disse Forhold. Ifølge Oplysninger fra Statistisk Departement er siden Femaaret 1910—15 de personlige Skatter steget til $\frac{9}{7}$ af samtlige Skat-